

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 4Co/323/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3712200943
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oľga Lichnerová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3712200943.3

Rozhodnutie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Oľgy Lichnerovej a sudkýň JUDr. Alice Beňovej a JUDr. Ivety Martinákovovej v právnej veci navrhovateľa H., L., J. 2, A.: XXXXXXXX proti odporcovi K. F., bytom J. L., R. XX/XX, o zaplatenie 3.278 Eur s prísl., o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 21. marca 2013, č.k. 10C/27/2012-121 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e.**

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a.**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zamietol návrh navrhovateľa, ktorým sa domáhal proti odporcovi zaplatenia sumy 3.278 Eur s príslušenstvom z titulu náhrady škody. Navrhovateľovi uložil povinnosť zaplatiť odporcovi trovy konania v rozsahu 100%, o výške ktorých rozhodne po právoplatnosti tohto rozsudku. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že

navrhovateľ podal na súd prvého stupňa návrh, ktorým sa domáhal, aby súd zaviazal odporcu zaplatiť 3.278 Eur s 9,25 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 1.192 Eur od 16.11.2011 do zaplatenia, s 9 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 1.788 Eur od 14.12.2011 do zaplatenia a zo sumy 298 Eur od 18.01.2012 do zaplatenia. V konaní uviedol, že dňa 31.03.2010 v dôsledku protiprávneho konania odporcu - prečinu útoku na verejného činiteľa - utrpeli príslušníci PZ Bc. R. Y., Z. H., V. Z. a E. F., služobne zaradení na Obvodnom oddelení PZ Považská Bystrica, služobný úraz, za ktorý im bola priznaná náhrada za bolesť v úhrnnej výške 3.278 Eur na základe lekárskeho posudku, v ktorých boli zranenia poškodených policajtov ohodnotené ošetrovateľom, pričom všetky podklady boli prekontrolované posudkovým lekárom odboru sociálneho zabezpečenia sekcie personálnych a sociálnych činností MVSR v Bratislave. Navrhovateľ si uplatnil podľa § 114 ods. 5 zák. č. 328/2002 Zb. zák. právo voči odporcovi na náhradu škody, ktorá mu vznikla výplatou dávok sociálneho zabezpečenia v dôsledku zavineného protiprávneho konania odporcu. Jednou zo základných podmienok úspešného uplatnenie práva služobného úradu na náhradu škody voči tretím osobám podľa § 114 ods. 5 zákona č. 328/2002 Z.z. je existencia škody vzniknutá služobnému úradu vyplatením dávok sociálneho zabezpečenia, avšak je potrebné zdôrazniť, že tieto musia byť vyplatené dôvodne a oprávnene, inak by náhrada škody uplatnená voči tretím osobám bola v rozpore so základným princípom spravodlivosti. Bolo preukázané, že navrhovateľ ako služobný úrad vyplatil policajtom z titulu náhrady za bolesť celkom 3278 Eur odôvodňujúc svoje rozhodnutie tým, že títo policajti utrpeli služobný úraz pri služobnom zákroku dňa 31.01.2010 a pri stanovení výšky náhrady za bolesť vychádzali z lekárskeho posudku MUDr. K. R., lekára NsP Považská Bystrica, schváleným po čiastočnej úprave posudkovým lekárom navrhovateľa. Služobný úrad služobný úraz policajtov odškodnil, pretože uznal, že policajti utrpeli úraz, že k nemu došlo pri plnení služobných úloh a bola daná príčinná súvislosť medzi škodou a služobným úrazom. Služobný úrad uznal zodpovednosť podľa § 174 zákona č. 73/1998 Z.z.

Odporca tvrdil, že nespôsobil poškodenie zdravia policajtom a nárok navrhovateľa neuznal.

Súd prvého stupňa preto zameral znalecké dokazovanie na preukázanie, či policajti pri služobnom zákroku utrpeli zranenia a pokiaľ áno, úlohou znalca bolo určiť bolestné. Na základe prehodnotenia charakteru poranení a priebehu liečenia poškodených R. Y., E. F., V. Z. a Z. H. znalec konštatoval, že ich poranenia diagnostikované pri ich vyšetrení dňa XI. 3. 2010 na chirurgickej ambulancii NsP Považská Bystrica, ani v jednom prípade nespĺňajú kritériá pre ich ohodnotenie bolestného podľa vyhlášky č. 437/2004 Zb. zák. Znalec preštudoval spisový materiál a oboznámil sa s bodovým hodnotením poranení poškodených, ktoré vypracoval MUDr. K. R. a nasledovne schválil MUDr. J. J., posudkový lekár MVSR. Uvedené bodové hodnotenie bolo podľa záveru ZP vypracované nesprávne, nezohľadňovalo kritériá, podľa ktorých sa takéto hodnotenie vypracováva. Hodnotenie musí zohľadňovať charakter poranení, musí sa vykonávať na základe nálezov v zdravotnej dokumentácii. V tomto prípade bodové ohodnotenie bolestného vypracované MUDr. K. R. absolútne nezohľadnilo charakter poranení vzhľadom k položkám tabuľky 1 sadzby bodového hodnotenia za bolesť pri úrazoch zákon č. 437/2004 Zb. zák. Uvedené hodnotenie bolo podľa záverov ZP nesprávne z nasledujúcich dôvodov: a/ všetci poškodení mali vykonané obodovanie poranenia pravej ruky položkou 113, táto položka v uvedenej vyhláške má znenie: "Pomliaždenie ťažšieho stupňa". Avšak v prípade poškodených sa absolútne nejednalo o ťažké pomliaždenie, ale napríklad u Y., F., H. nebola vykonaná žiadna liečba poranenia tohto typu, Z. mal aplikovanú pri vyšetrení masť bez ďalšej liečby. Uvedené poranenia poškodených možno z lekárskeho hľadiska kvalifikovať ako veľmi veľmi ľahké, b/ U R. Y. je položkou 114 hodnotená rana chirurgicky ošetrená. Lenže podľa zdravotnej dokumentácie poškodený utrpel: drobnú odierku v oblasti 5. záprsnej kosti, ktorá vôbec nebola ošetrená. Rana chirurgicky ošetrená znamená, že je vykonané jej zošitie. Kožené odierky, s výnimkou tváre uvedená vyhláška nehodnotí, c/ U V. Z. bolo vykonané ohodnotenie podľa položky 160- pomliaždenie kolena ťažšieho stupňa, avšak z jeho zdravotnej dokumentácie takáto diagnóza jeho poranenia nie je uvedená, d/ U E. bolo položkou 160 e/ ohodnotenie pomliaždenie predkolenia ťažšieho stupňa, avšak žiadna takáto diagnóza uvedeného poranenia sa v jeho lekárskeho správe z vyšetrenia na chirurgickej ambulancii dňa 31. 3. 2010 neuvádza, je tam len diagnostikovaný záver: pomliaždenie pravej ruky. Táto položka nemá oporu v zdravotnej dokumentácii. V texte vyšetrenia sa síce uvádza: "v oblasti strednej tretiny prednej plochy pravého predkolenia palpačná citlivosť ", čo správne vyšetrujúci lekár zhodnotil, že to nebolo poranenie. Ale ak by aj to bol zhodnotil ako poranenie, v žiadnom prípade sa nejednalo o charakter ťažkého pomliaždenia uvedeného predkolenia, e/ U Z. bola položkou 114 - povrchová rana hornej končatiny hodnotená 10 mm kožná odierka. Pri vyšetrení poškodeného bola vykonaná dezinfekcia odierky a jej krytie tekutým obväzom, síce chirurgom, ale nejednalo sa o chirurgické ošetrenie rany. Položka bola použitá nesprávne. Znalec v závere znaleckého posudku jednoznačne odpovedal na otázky súdu, týkajúce sa skutočností, ktoré sú významné pre vydanie rozhodnutia v danej veci. Zo spisu nevyplýva, že by znalec neprihliadol na všetky skutočnosti, ktoré mu boli predložené. Súd nezistil žiaden dôvod pre nariadenie kontrolného znaleckého dokazovania a ani pre prehodnotenia záverov znalca vo vzťahu k posudku MUDr. R.. Znalec MUDr. O. P. sa podrobne vyjadril k námietkam navrhovateľa zdôrazňujúc, že zákon č.437/2004 z.z. vo svojej tabuľke č. I podrobne uvádza poranenia, ktoré možno odškodňovať a tie, ktoré sa v ňom nenachádzajú, tie sa neohodnocujú. Podmienkou je tiež , že tieto zranenia musia byť aj primerane liečené. Žiaden zákon neumožňuje priznať bolestné pri takých zanedbateľných poraneniach, ako sú kožné odierky

alebo udretie, kde bolesť je krátkodobá, pominie aj bez liečby. Znalec zdôraznil, že u dvoch poškodených /Y., F./ sa pri ich vyšetrení uvádza: „poranenie si nevyžiadalo žiadnu liečbu, t. č. nevyžaduje liečbu“, Z. bola na pravú ruku aplikovaná odstanová masť a H. vykonaná dezinfekcia povrchovej odierky 10 mm, čiže jednorazové ošetrenie. Ani u jedného nebola ďalej vykonávaná žiadna liečba a neboli ani PN. Po prehodnotení charakteru poranenia poškodených a priebehu ich liečby podľa ZP ani jednému z policajtov nepatrí bolestné. Súd prvého stupňa konštatoval, že MUDr. O. P. má 45 ročnú prax úrazového chirurga, z toho 15 rokov primár úrazovej chirurgie NsP Žilina, 25 rokov je znalcom v odbore chirurgia, traumatológia. Na základe znaleckého dokazovania mal súd za preukázané, že poranenia policajtov svojim charakterom nespĺňali kritériá pre ohodnotenie podľa zákona č. 437/2004 Zb. zák., podľa ktorého sa odškodňujú úrazy, ktoré sú uvedené v tabuľke 1 podľa diagnózy. Súd prvého stupňa vychádzajúci zo záverov znaleckého posudku , vyhodnotiac dôveryhodnosť osoby znalca dospel k záveru, že sú tieto objektívne, že náhrada za bolesť policajtom nepatrí, bolo vyplatené nedôvodne a preto návrh v celom rozsahu zamietol. Právne svoje rozhodnutie odôvodnil podľa § 20 ods. 1 písm. b), § 22, § 114 ods. 5 zák. č. 328/2002 Z.z. o sociálnom zabezpečení policajtov a vojakov, § 2 ods. 1,3, § 3 ods. 1,2 zák. č. 437/2004 Z.z. o náhrade za bolesť v znení neskorších predpisov. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1

O.s.p. a odporcovi ako úspešnému účastníkovi konania priznal právo na náhradu trov konania. O výške trov rozhodne súd samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku podľa § 151 ods. 7 O.s.p.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ, navrhol ho zmeniť tak, že odporca bude zaviazaný nahradiť mu vzniknutú škodu vo výške 3.278 Eur s príslušenstvom. Namietal, že súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností a na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, v dôsledku čoho vec nesprávne právne posúdil. V odvolaní uviedol, že podaným návrhom si uplatnil voči odporcovi nárok na náhradu škody, ktorá mu vznikla vyplatením dávok úrazového zabezpečenia policajtom, ktorí utrpeli služobný úraz v dôsledku protiprávneho konania odporcu dňa 31.03.2010, pričom protiprávnosť konania odporcu bola preukázaná právoplatným rozsudkom Okresného súdu v Považskej Bystrici č.k. 2T/277/2010-105, ktorým bol odporca uznaný vinným zo spáchania prečinu útoku na verejného činiteľa. Poškodeným policajtom boli dávky úrazového zabezpečenia, konkrétne náhrada za bolesť, vyplatené na základe lekárskeho posudku posudzujúceho lekára MUDr. K. R., pričom všetky podklady, vrátane lekárskeho záznamu o prvotnom ošetrení a lekárskeho posudku boli prekontrolované posudkovým lekárom Ministerstva vnútra SR MUDr. J. J.. V prvostupňovom konaní boli vypočítané škody policajti, ktorí svojimi výpoveďami potvrdili protiprávnosť konania odporcu, ako aj spôsobenie ujmy na zdraví. Rovnako bol v konaní vypočítaný aj súdny znalec MUDr. O. P., ktorý vo svojom znaleckom posudku skonštatoval, že poranenia poškodených policajtov ani v jednom prípade nespĺňajú kritériá pre ich ohodnotenie bolestného podľa vyhl. č. 347/2004 Z.z. v znení neskorších predpisov. Len na základe týchto záverov znaleckého posudku súd návrh zamietol, pričom vôbec nevzal do úvahy všetky ostatné dôkazné prostriedky, a to výpovede poškodených policajtov, lekárske posudky posudzujúceho lekára, kontrolu posudkového lekára MVSR a ďalšie listinné dôkazy nachádzajúce sa v spise. Navyše súd nevykonal výsluch MUDr. K. R. a MUDr. J. J., ktorých predvolanie navrhol navrhovateľ na pojednávaní. Poukázal na to, že súdny znalec spochybnil nielen odbornosť dvoch od seba nezávislých lekárov, ktorí nedostali možnosť obhájiť si svoje lekárske stanoviská týkajúce sa ohodnotenia zranení poškodených policajtov a tým odstrániť nezrovnalosti týkajúce sa odlišných názorov súdneho znalca. Ďalej uviedol, že poškodeným policajtom bola náhrada za bolesť priznaná v dvojnásobnej výške, nakoľko podľa ust. § 173 ods. 3 zák. č. 73/1998 Z.z., ak bolo policajtovi pri služobnom zákroku spôsobené poškodenie zdravia inou osobou, ktorej konanie smerovalo proti tomuto zákroku, patrí mu náhrada za bolesť v dvojnásobnej výške. To, že konanie odporcu smerovalo proti zákroku poškodených policajtov bolo dokázané jednak právoplatným rozsudkom v trestnom konaní a jednak lekárske správy o prvotnom ošetrení poškodených policajtov, pričom tieto listiny preukazujú taktiež príčinnú súvislosť medzi protiprávnym konaním odporcu a vzniknutou škodou, t.j. že poškodení policajti skutočne utrpeli zranenia v dôsledku kladenia aktívneho odporu odporcom, keďže boli ošetrení v zdravotníckom zariadení bezprostredne po vykonaní služobného zákroku proti odporcovi. Poukázal na to, že odporca sa dopustil prečinu útoku na verejného činiteľa, v čase spáchania prečinu bol značne pod vplyvom alkoholu, a nakoľko kládol aktívny odpor, boli poškodení policajti nútení proti odporcovi zakročiť, v dôsledku čoho utrpeli zranenia, takže odporca je povinný niesť následky svojho protiprávneho konania a uhradiť spôsobenú škodu. Nesúhlasili ani s rozhodnutím súdu prvého stupňa o náhrade trov konania.

Odporca v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa uviedol, že žiadnemu z príslušníkov policajného zboru nespôsobil žiadne zranenia, z ktorých ho obviňujú. Nikoho nebil rukami, ani nekopal nohami, pričom ležal na zemi a bol už spútaný, keď prišla druhá hliadka pán Y. a pán F.. Zranenia, ktoré uvádzajú policajti sa im mohli stať vtedy, keď ho dávali do auta. Oderky, ktoré uvádzajú 10 až 15mm nemôžu vzniknúť pri kopaní. Z príslušníkov nebol ani jeden na ďalšom ošetrení a ani na PN. Uviedol, že on mal zlomené rebro, otras mozgu a nepočuje na pravé ucho. Taktiež mal podliatiny na tvári, rukách a chrbte, čo je vidieť aj na fotografiách z nemocnice, v ktorej ležal. Preto si myslí, že peniaze boli vyplatené policajtom neprávom.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací preskúmal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 212 ods. 1, § 214 ods. 2 v spojení s § 156 ods. 3 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné.

Súd prvého stupňa založil svoje zamietajúce rozhodnutie na tom právnom závere, že jednou zo základných podmienok úspešného uplatnenia práva služobného úradu na náhradu škody voči tretím osobám podľa § 114 ods. 5 zák. č. 328/2002 Z.z. je existencia škody vzniknutá služobnému úradu vyplatením dávok sociálneho zabezpečenia, ktoré však musia byť vyplatené dôvodne a oprávnene, inak by náhrada škody uplatnená voči tretím osobám bola v rozpore so základným princípom spravodlivosti. V konaní bolo preukázané, že navrhovateľ ako služobný úrad vyplatil policajtom z titulu náhrady za bolesť celkom 3.278 Eur odôvodňujúc svoje rozhodnutie tým, že títo policajti utrpeli služobný úraz pri služobnom zákroku dňa 31.03.2010 a pri stanovení výšky náhrady za bolesť vychádzali z lekárskeho posudku MUDr. K. R., lekára NsP Považská Bystrica schváleným po čiastočnej úprave posudkovým lekárom navrhovateľa. Nakoľko odporca v konaní tvrdil, že nespôsobil poškodenie zdravia policajtom, súd prvého stupňa nariadil vo veci znalecké dokazovanie znalcom MUDr. O. P., ktorému zadal úlohu popísať mechanizmus vzniku zranení poškodených policajtov, posúdiť, či mohlo dôjsť k zraneniam tak, ako uviedli poškodení policajti vo svedeckých výpovediach a určiť bolestné k zraneniam, ktoré dňa 31.03.2010 poškodení policajti utrpeli. Zo záverov znaleckého posudku mal súd prvého stupňa za preukázané, že u dvoch poškodených policajtov (Y., F.) si ich zranenia nevyžiadala žiadnu liečbu, poškodenému policajtovi Z. bola na pravú ruku aplikovaná odstanová masť a policajtovi H. vykonaná dezinfekcia povrchovej odierky, čiže jednorazové ošetrenie. Po prehodnotení charakteru poranenia poškodených a priebehu ich liečby podľa záverov znaleckého posudku ani jednému z policajtov nepatrí bolestné. Na základe záverov znaleckého dokazovania súd prvého stupňa mal za preukázané, že poranenia policajtov svojím charakterom nespĺnili kritériá pre ohodnotenie podľa zák. č. 437/2004 Z.z., podľa ktorého sa odškodňujú úrazy, ktoré sú uvedené v tabuľke 1 podľa diagnózy, preto náhrada za bolesť policajtom nepatrí, bolestné bolo vyplatené policajtom nedôvodne a preto návrh v celom rozsahu zamietol.

Odvolací súd tento právny názor súdu prvého stupňa považuje za správny, v celom rozsahu sa stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku podľa § 219 ods. 2 O.s.p. a na zdôraznenie správnosti a k odvolacím námietkam navrhovateľa uvádza nasledovné:

Podľa § 114 ods. 5 zák. č. 328/2002 Z.z. o sociálnom zabezpečení policajtov a vojakov a o zmene a doplnení niektorých zákonov služobný úrad, služobný orgán, útvar sociálneho zabezpečenia ministerstva alebo vojenský úrad sociálneho zabezpečenia má právo voči tretím osobám na náhradu škody, ktorá mu vznikla výplatom dávky nemocenského zabezpečenia a dávky úrazového zabezpečenia v dôsledku ich zavineného protiprávneho konania, alebo v dôsledku potvrdenia nesprávnych údajov rozhodujúcich na vznik nároku na dávku nemocenského zabezpečenia a dávku úrazového zabezpečenia, nároku na jej výplatu alebo jej sumu.

Jedným z predpokladov úspešného uplatnenia práva služobného úradu na náhradu škody voči tretím osobám v zmysle citovaného zákonného ustanovenia je existencia škody vzniknutá služobnému úradu vyplatením dávok sociálneho zabezpečenia alebo dávok úrazového zabezpečenia, pričom tieto dávky musia byť vyplatené dôvodne a oprávnene.

Z obsahu spisu vyplýva, že navrhovateľ ako služobný úrad vyplatil policajtom R., E. F., V. Z. a Z. H. bolestné v celkovej výške X.XXX Eur odôvodňujúc svoje rozhodnutie tým, že títo policajti utrpeli pri služobnom zákroku dňa 31.01.2010 služobný úraz v dôsledku protiprávneho konania odporcu. Odporca bol rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 01.02.2011 č.k. 2T/277/2010-105 uznaný vinným zo spáchania prečinu útoku na verejného činiteľa na tom skutkovom základe, že počas jazdy na bicykli v opitom stave nereagoval na výzvu člena hliadky polície, do ppráp. V. Z. narazil na bicykli, trikrát kopol strážmajstra H. do predkolenia nohy a z dôvodu aktívneho odporu boli voči nemu použité príslušníkmi polície donucovacie prostriedky, pričom strážmajstrovi H. spôsobil zranenia predkolenia oboch nôh, čo si nevyžiadalo práceneschopnosť. Navrhovateľ ako služobný úrad služobný úraz policajtov odškodnil na základe lekárskeho posudku MUDr. K. R., lekára NsP Považská Bystrica schváleného po čiastočnej úprave posudkovým lekárom navrhovateľa. Odporca poškodenie zdravia policajtom neuznával, tvrdil, že on bol pri zákroku vážne zranený, preto súd prvého stupňa správne nariadil vo veci znalecké dokazovanie na preukázanie, či policajti pri služobnom zákroku utrpeli zranenia a pokiaľ áno, úlohou znalca bolo určiť bolestné. Zo znaleckého posudku znalca MUDr. O. P.,

znalca z odboru zdravotníctvo, odvetvie traumatológia, chirurgia jednoznačne vyplýva, že poranenia policajtov boli veľmi ľahkého charakteru, nebola vykonávaná ich ďalšia liečba, nemali vystavenú PN. Zo záverov znaleckého posudku vyplýva, že poranenia policajta R. Y. mohli vzniknúť kopnutím, nárazom pri nakladaní obvineného do auta v putách, poranenia E. F. mohli vzniknúť narazením ruky pri manipulácii, nakladaní do auta, u V. Z. znalec najpravdepodobnejší mechanizmus vzniku poranenia ustálil ako úder pravou rukou, jej vonkajšou bočnou hranou pri páde na zem. Poranenia Z. H. podľa znalca mohli vzniknúť pri nasadzovaní pút obvinenému, pri vťahovaní obvineného do vnútra auta, a to mechanizmom šuchnutia sa pravou rukou po oblečení povinného, putách, alebo interiéru auta. Znalec MUDr. O. P. jednoznačne konštatoval, že poranenia policajtov diagnostikované pri ich vyšetrení dňa 31.0.3.2010 na chirurgickej ambulancii NsP Považská Bystrica ani v jednom prípade nespĺňajú kritériá pre ich ohodnotenie bolestného podľa zák. č. 437/2004 Z.z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia. Znalec konštatoval, že bodové hodnotenia poranení poškodených, ktoré vypracoval MUDr. K. R. a schválil MUDr. J. J., posudkový lekár, boli vypracované nesprávne, nezohľadňovali kritériá, podľa ktorých sa takéto hodnotenie vypracováva. Z hľadiska medicínskeho znalca kvalifikoval poranenia poškodených policajtov ako veľmi ľahké, pričom ani u jedného z policajtov nebola vykonávaná žiadna liečba a ani neboli PN. Po prehodnotení charakteru poranenia poškodených a priebehu ich liečby, znalec dospel k jednoznačnému záveru, že ani jednému z policajtov nepatrí bolestné, nakoľko poranenia policajtov svojím charakterom nespĺnili kritériá pre ohodnotenie podľa zák. č. 437/2004 Z.z. o bolestnom. Aj podľa názoru odvolacieho súdu znalecký posudok znalca MUDr. O. P. je presvedčivý, vierohodný, zodpovedá pravidlám logického myslenia, pričom znalec sa vysporiadal so všetkými otázkami zadanými súdom, na námietky odporcu reagoval v doplnku znaleckého posudku a taktiež na pojednávaní, kde presvedčivo zdôvodnil závery svojho znaleckého posudku. Aj podľa názoru odvolacieho súdu v danej veci neboli dôvody pre nariadenie kontrolného znaleckého dokazovania, nakoľko závery znalca MUDr. O. P., ktorý má 45-ročnú prax úrazového chirurga, je 25 rokov znalcom v odbore chirurgia, traumatológia, boli presvedčivé. Vychádzajúc zo záverov znaleckého dokazovania tak bolo v konaní preukázané, že poranenia policajtov nespĺňali kritériá pre ohodnotenie bolestného podľa zák. č. 437/2004 Z.z. Z uvedených dôvodov dávky úrazového zabezpečenia boli vyplatené zo strany navrhovateľa poškodeným policajtom nedôvodne a neoprávnene a z tohto dôvodu uplatnený nárok navrhovateľa proti odporcovi na náhradu škody bol nedôvodný. Odvolacie námietky navrhovateľa z týchto dôvodov boli neopodstatnené.

Odvolací súd preto napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej a vo výroku o náhrade trov konania podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1, § 142 ods. 1 a § 151 ods. 1 O.s.p. tak, že úspešnému odporcovi náhrada trov odvolacieho konania nebola priznaná, nakoľko nepodal návrh na ich priznanie.

Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.